

Luf. 77

1. Vi höll på till kl 5 på lördagen. Man arbetade i skift. Första skiftet började kl. 3 på morgonen och höll på till 12. Andra började kl 2 och höll på till 10 på kvällen. - Det gjordes heldagsgint och trentigt och det var riktigt hentrengt när alla var heldagssklädda. - Man inte barna hem i tid fick som smörg. Flickorna fick arbeta hemma och pojarna fick följa med fadern i arbetet. Lördagskvällen kunde var dans eller föreläsningar och sängkören när den höllades. Sedan kom studiecirkelarna. Det var trevliga sammankomster man hade.

2. Söndagen var arbetsfri och då
fick man klä sig fin och
gå i kyrkan; sedan fick man
byta kläder och diska efter
maten; sedan man kanske fick
ta på dem igen och gå ut något.
- Smittarna och eldarna fick
förstås arbeta. Maskinerna skulle
ses om. Det var strängt för
småpojken i kyrkan. De fick
ricka mästarna och hjälpa till
att ställa och göra fint i kyr-
kan. - Vid jultiden fick de
gå med mästarna hem och
gå ett mil mat och en jul-
klapp och det var som så
glada åt.

3. Vid 7 eller 8 steg man upp på
söndagen. Då skulle man häm-
ta mjölken och sedan skulle
man koka kaffe och bje' de
andra på. Sen skulle man gå
till kyrkan, eller det var andra
säger då, beriga och smala och
man berättade om händelserna. -
Det var synligt om sam sam
hade mest barn för sam hade
minst rum. Det kunde vara
4 familjer om ett kök. Skö-
tarna i hyttan hade i regel
2 rum och kallades den gamle
adlern. Det får jag höra än
i dag och det sticker lite
än. - På vardagarna steg man
upp vid 1/2 6 och laga' mat.

Man hade frukost 9 och sedan
fick de middag 12.

4. På söndagen drack man kaffe
8 - 1/2 9 och åt frukost 11 och
åt middag kl 3 och kvällsmat
vid 6. - På söndagen var det
lite bättre med kött och
sidant; på vardagarna var det
ofta soppor och mjölgröt av
kornhåna. Dricklet bryggde
man själv i bakstugan. - Det
var lite trevligare dukning
på söndagen, men även på
vardagarna ville man allt ha
fint.

5. Söndagskläderna var det minskar

inte vart att te på mända'n inte.
Därför kunde man ha något fint.
Alla hade vindspålsbådar, litet
snuggare och rent.

6. Våren skulle alltid gå till kyr-
kan och det var högtidligt. Musi-
ken och sångören ingann sig
ofta. Både var mycket upp-
skattade. Både medverka i kyr-
kan. De yngre prästerna ville
mer och mer dra musiken från
kyrkan. Men i jobottan är mu-
siken än. - Men skulle gå i
kyrkan. Jag ser liksom både
mamma och pappa än i dag
med mej i kyrkan. Stilla skul-
le man sitta.

Det fanns sändags skola när jag
var liten, men det var mest de
frivilliga. Det är liksom det
droge barna sin kyrkan. Det
blir aldrig detsamma. - Om sa-
na som aldrig gick sådes just
inget, de fick ha sin sed.

Till nattvarden gick man 1 å
2 gånger om året och när barna
gick fram följde alltid föräld-
rarna med. Alla barn måste
då följa med antingen de ville
eller inte. Man gick till natt-
varden när det passade sig,
men man måste anmäla sig
en vecka förut. Det hände
man hade tagit man på sig, som
skulle det va?

7. Man gick till kyrkan. Våran
gång kunde man få skjut,
men det var mest juldagsmorgon;
då skjutade man på för ett få
rum. Det var trångt och var
och en hade sina stolar; glas-
blåsar, tarppar och bänder
hade sina stolar, man hade
alltid samma stolar. - Vår
barnen gick fram, klädde kyrkan
med ljus och blommor och det
var högtidligt, rystigt högtidligt.
Och då gick man även sedan
till kyrkan.

8. Det kunde vara föreläsningar
eller dans; annars var det
inget vidare för de hade inga

lokaler.

9. Inga syskon, allt skulle vara
tygt och stilla. Var det nå-
gon bjödning hade de äldre det
för sig; de äldre yngre fick
ha en annan eftermiddag.
Slädparti hade man på vintar-
na. Vigslarna var också mest
hemma och likaså dop och då
var det kolas och mycket trevligt;
då fick man sitta värde på det;
nu är det fest mest var dag.

Postilla läste man nu och då
fick barna sitta stilla och
höra på. Man sjöng mycket
med barna; så var det i alla
hem. Visselkjen drack man litet

mer färr, men det var helg över
det hela! Vid helgerna skulle
man vara tillammans så mycket
som möjligt. Pappa gick mycket
med oss. Vid alla helger stämde
han upp med barna. - Husan-
dakt om ordensarna förkam ej,
men barnen skulle läsa sin
aftonbön och läsa de mindre.
Gamla mormor drömat, fru
Fischer, kall sin dagliga morgon-
andakt. - Smålandsporten och
Väijrölandet läste vi, de andra
up' för dyra. - De fjärrliggarna
hade också sina tider.
Sjömansmännens hade vi många gå.

10. Släppert hade man. Och

ibland togs en liten arstichare
till de andra braken med dans
och musik.

11. Det var i stort sett lika -
dant.

12. Att dansa och spela kort
det tyckte de var skoj; det
var det enda roliga de hade. De
drack mycket mer färr än nu.
Lyftenhetsrörelsen ha de aldrig
tyckt om. Jag har både varit
godtemplare och templare. Jag
var med och min man och
en till ville en gång skriva in
sig då de var rymktra. ~~Men~~
De fick komma med; de skulle

se vad de kunde göra åt dem.
De hotade de frihyckliga
våldigt. Vi ha haft baptister,
frälsningsarmén har försäkt
många gånger, men de ha fört spe
och spektakel med dem. - Bap-
tisterna ha gått fram, men det
har gått långsamt.
Förhållandet mellan arbetare och arbets-
givare var mycket bra. De till-
de av dem mycket som ledde braken.
Men de till efter arbetarna och
de fick lyda. Ville de ha arbete
fick de lyda. Det var respekt
gär i världen och det led de
inte av. - Vid middagarna där
var det fest och trevligt vid
braken. Då spelade musik-

kären och då var det enda natten
då barna fick vara ute. -
Litet gnabb med arlöningarna
sa' det ju, men ingen strejk
Söre storsörken, men den gick
åt pipan här i Hosta. Min
bror Richard gick tillbaka och
han fick lida för det. De kalle-
des gulingar de som gick tillbaka.
Min far sa' till Richard att
han skulle följa sina kamrater.
Han fick handla på bak i
brukets affär och han i skuld
så dan hade noll på kassan
i bland.

Så har jag uplevat min
tid, men ~~sa~~ mitt är inte kam-
ma tillbaka, fast jag tycker

ACC. N:R M. 12430:13.

den var rakij nu när jag ser
tillbaka. Bruna repeterade de
äldre på den tiden.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

13.